

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
Прев 197/07
27.12.2007. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Стојана Јокића, председника већа, Михаила Рулића, Николе Станојевића, Звездане Лутовац и Љиљане Ивковић - Јовановић, чланова већа у привредном спору по тужби тужиоца - противтуженог, Агенција за приватизацију Републике Србије, Ул. Теразије бр.23, чији је пуномоћник АБ, адв., против туженог-противтужиоца ББ, чији је пуномоћник БА, адв., ради утврђења и по тужби туженог - противтужиоца, ради утврђења и исплате, вредност предмета спора 5.666.666,00 динара, одлучујући о ревизији туженог - противтужиоца, против пресуде Вишег трговинског суда у Пж.бр.4858/06 од 1.3.2007. године, у седници већа одржаној дана 27.12.2007. године, донео је

П Р Е С У Д У

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија туженог - противтужиоца изјављена против пресуде Вишег трговинског суда у Пж.бр.4858/06 од 1.3.2007. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужиоца - противтуженог за накнаду трошкова ревизијског поступка.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Трговинског суда у Београду П.бр.534/06 од 28.3.2006. године, у ставу првом изреке одбијен је противтужбени захтев туженог - противтужиоца да се утврди да је уговор о купопродаји друштвеног капитала методом јавне аукције закључен пред Општинским судом у Београду П/2 Ов.бр.488/03 поништен, као неоснован. Ставом другим изреке пресуде одбијен је противтужбени захтев туженог - противтужиоца којим је тражио да се обавезе тужилац - противтужени да туженом - противтужиоцу на име накнаде штете исплати износ од 5.666.666,00 динара са каматом по Закону о висини стопе затезне камате од 25.2.2003. године, као неоснован. Ставом трећим изреке одбијен је евентуални противтужбени захтев да се обавезе тужилац - противтужени да туженом - противтужиоцу, на име повраћаја дела купопродајне цене по уговору о продаји друштвеног капитала методом јавне аукције Ов.бр.488/03 исплати износ од 5.666.666,00 динара са каматом по Закону о висини стопе затезне камате од 25.2.2003. године, као неоснован. Ставом четвртим изреке пресуде обавезан је тужени - противтужилац да тужиоцу - противтуженом накнади трошкове парничног поступка у износу од 315.066,66 динара.

Пресудом Вишег трговинског суда у Пж.бр.4858/06 од 1.3.2007. године одбијена је жалба туженог-противтужиоца, као неоснована и потврђена пресуда Трговинског суда у Београду П.бр.534/06 од 28.5.2006. године.

Благовременом и дозвољеном ревизијом, преко пуномоћника адвоката тужени - противтужилац побија правноснажну пресуду донету у другом степену, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Тужилац - противтужени је преко пуномоћника адвоката поднео одговор на ревизију. Трошкове је тражио.

Испитујући побијану пресуду у границама разлога прописаних чл.399. Закона о парничном поступку, Врховни суд је нашао да ревизија није основана.

У току поступка није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из чл.361. ст.2. тач.9. Закона о парничном поступку на коју ревизијски суд пази по службеној дужности. Побијана пресуда није захваћена битном повредом из чл.361. ст.2. тачка 12. истог закона, на коју се указује ревизијом, јер нижестепене пресуде немају недостатке због којих не би могле бити испитане.

На основу изведених доказа пред првостепеним судом утврђено је да су странке у овом спору закључиле уговор о купопродаји 70% друштвеног капитала методом јавне аукције Предузећа "ВВ", овереног пред Првим општинским судом у Београду П/2-Ов.бр.488/03 од 25.2.2003. године. Правноснажном пресудом Трговинског суда у Београду П.бр.3813/04 од 17.3.2005. године усвојен је тужбени захтев тужиоца - противтуженог и утврђено да је наведени уговор о купопродаји друштвеног капитала методом јавне аукције раскинут јер тужени - противтужилац није извршио своју уговорну обавезу за уплату друге рате купопродајне цене нити извршио инвестирање у субјект приватизације. Тужени - противтужилац исплатио је тужицу - противтуженом прву рату на име купопродајне цене 4.244.666,00 динара и депозит на име 1.422.000,00 динара а уговор је раскинут.

Код овако утврђеног чињеничног стања нижестепени судови су правилно одбили примарни и евентуални тужбени захтев, јер су се чланом 3.2. уговора, уговорне стране сагласиле да ако купац не плати купопродајну цену, губи право на враћање депозита, сва права, односно потраживања која произилазе из уговора, као и право да учествује на будућим аукцијама.

Однос странака у чл.3.2. Уговора је заснован на одредби чл.20. Закона о облигационим односима и странке су свој однос другачије уредиле него што је одређено у чл. 132. и сагласиле се да несавесни купац, ако не плати купопродајну цену у року предвиђеном уговором, губи право на враћање депозита и сва остала потраживања из уговора, а што се односи и на повраћај уплаћеног дела купопродајне цене.

Наведена клаузула о правним последицама раскида уговора, несавесности купца, није забрањена ни противна принудним прописима већ је у складу са циљем и сврхом приватизације а купац је прихватио да сноси правне последице несавесности.

Неоснован је навод ревизије о одговорности тужиоца - противтуженог за скривене недостатке у виду прикривених губитака по завршним рачунима из претходних година и другим дуговањима субјекта приватизације које није садржавао програм приватизације, купљен од тужиоца - противтуженог. Ово с тога, што чл.6. Уредбе о продаји капитала и имовине јавном аукцијом („Службени гласник РС“ бр.45/2001) заинтересована лица могу да изврше обилазак субјекта приватизације када потпишу уговор о чувању поверљивих података а чл.7. је обезбеђено под једнаким условима свим заинтересованим лицима приступ информацијама од значаја за аукцију.

На основу наведеног овлашћења тужени - противтужилац је могао да изврши преглед приватизационе документације преко стручних лица - овлашћених ревизора. Чланом 6.2. уговора Агенција не даје било какве друге изјаве и гаранције, осим изјава и гаранција изричито наведених у клаузули 6.1. док купац потврђује да је у потпуности имао прилику да изврши испитивање и проверу субјекта, његових средстава и финансијских и пословних делатности и да се у потпуности ослања на извршена испитивања и провере приликом куповине продајног капитала. Зато тужени - противтужилац као купац не може своју одговорност за небрижљиво поступање и преглед приватизационе документације приписивати у кривицу тужиоца - противтуженог за постојање евентуалних скривених недостатака у документацији субјекта приватизације.

Због наведеног, чињеница да се у конкретном случају није могао ретроактивно примењивати чл.41-а. Закона о приватизацији („Службени гласник РС“ бр.45. од 31.5.2005. године) не утиче на правилност донетих одлука нижестепених судова, те како су неосновани разлози на које ревизијски суд пази по службеној дужности, на основу чл.405. ст.1. Закона о парничном поступку, одлучено је као у ставу првом изреке.

Захтев тужиоца - противтуженог за накнаду трошкова поступка је одбијен на основу чл.161. ст.1. у вези са чл.150. Закона о парничном поступку, јер се не ради о трошковима који су били потребни ради вођења парнице, те је одлучено као у ставу 2. изреке.

Председник већа - судија

Стојан Јокић, с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице

Мирјана Војводић

дм